

telser, fra at alt skulle sættes ned, til hr. Anders Fogh Rasmussen, der den 29. august meddeler borgerne, at hvis det er sådan, at man vinder valget, så skal borgerne ikke vente lavere skatter:

Det næste, der så bliver meldt ud, er, at ingen enkelt skat eller afgift vil stige. Det bliver så modsagt 4 dage efter af Venstres skatteordfører, fru Mariann Fischer Boel, idet fru Mariann Fischer Boel siger, at det ikke skal forstås sådan bogstaveligt. Det skal forstås sådan, at det er det samlede skattetryk, der ikke må stige; det er så i øvrigt præcis det, der har holdt 7 år under en socialdemokratisk ledet regering.

Hvor har vi Venstre henne? Det kunne være rart nok at høre herfra?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen spørger om valgfrihed, om, hvordan familierne kan få lov at indrette sig mere frit efter egne valg og efter egne ønsker. Der ved jeg, at vi er i fuld overensstemmelse med det liberale livssyn, som Kristeligt Folkeparti har, og at vi har den sociale forståelse, at vi hjælper.

Det gør vi også, når det gælder børnefamilien. I dag er børnepasning for moderne familier også et fælles ansvar, som vi hjælper med til at finansiere. Men vi ønsker ikke, at det skal være et diktat, hvor det er folkevalgte, der præcist bestemmer, hvordan familien får den optimale nytte af de penge, vi er villige til i fællesskab at betale til, at familien kan få det liv, som den ønsker. Det ønsker vi at overlade til familien selv.

Derfor er vores principielle synspunkt, at det, som det offentlige har valgt at yde i bidrag til en families liv, må familien som udgangspunkt selv bestemme over og anvende pengene til den løsning, som giver størst glæde for familien, og det, hvad enten man vælger den kommunale vuggestue, den kommunale børnehave, det kommunale fritidshjem, eller man vælger en privat løsning. Det, der er det solidariske, er, at man har besluttet at give et beløb i kroner og øre, og så er det op til familien at virkeliggøre familiens livskvalitet. Det er også svaret til hr. Jørn Pedersen, der spurgte, om det så er dyrere eller billigere.

Al lære om valgfrihed, altså dette, at man stimulerer udbud, har vist, at det bliver billigere, for valgfrihed betyder, at der er flere, altså udbydere, der efterspørger, om de kan få lov at levere varen. Ligesom med bagere: Dette, at der

er flere bagere til at sælge det daglige brød, betyder ikke, at brødet er blevet dyrere, det er nemlig blevet billigere.

I offentlig velfærd, hvor der er konkurrence mellem udbydere, vil man historisk se, at prisen alt andet lige vil falde.

Så har hr. Jens Peter Verner sen endnu ikke forstået, at når Venstre giver løfte om et skattestop, så er det lige præcis ikke bare et løfte om, at skattetrykket ikke må stige, for problemet er, at man kan holde uændret skattetryk, selv om man opkræver mere i skat af borgerne, hvis blot man omlægger fra personbeskatning til indirekte afgifter. Så kan man gå fra et skattetryk på 50 pct. til et skattetryk på 42 pct., selv om borgeren reelt betaler mere i skat, når man ser på skatter og afgifter.

Det, man egentlig burde se på, hvis man overhovedet skulle måle noget, var jo andelen af nettonationalindkomsten, altså den andel af den enkelte borgers indkomst, der rent faktisk betales til skat og afgifter, og det er jo i dag tæt på 70 pct. Derfor siger jeg klart, at skal det være et troværdigt løfte, så taler vi om skattebyrde, og så er vi nødt til at fastholde, at for skatter i procenter fastholdes procenterne, og at skatter i kroner og øre fastholdes i kroner og øre.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan forstå, der har været mannequinopvisning i Venstres gruppe. Det skal jeg i øvrigt holde mig fra, men til gengæld blot sige til hr. Thor Pedersen, at Det Radikale Venstre er mere end tilfreds med denne finanslov. Vi fik en økonomi i top, vi fik plads til dem, der blev ladt tilbage på perronen, da velfærdstoget afgik, og så slap vi bl.a. for de borgerliges besparelser på ulandsbistanden.

Når hr. Thor Pedersen sådan appellerende siger, at man bliver vel klogere, så spørger jeg: Kan vi nu tro på det? For hr. Thor Pedersen ved jo bedre, når han lover skattelettelse for de renteudgifter, som måtte blive sparet. Hr. Thor Pedersen er økonom, så han ved også, at når man giver folk skattelettelse, så stiger forbruget, så øges statsgælden. Hvad skal vi gøre ved det? Er det en lempelse af finanspolitikken, Venstre går ind for?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

For lidt siden oplevede vi Venstres legestue med hr. Jan Petersen, og vi oplevede også, at